

GALLUP MARKEDSANALYSE A/S

GAMMEL VARTOVVEJ 6 - HELLERUP
TELEGRAM-ADRESSE: GALLUPOPINION
TELEFON 291800 - POSTGIRO 7812

KØBENHAVN, POSTSTEMPLETS DATO.

UGENS GALLUP

Artikel nr. 39.

Må tidligst offentliggøres lørdag den 14. oktober 1961 -
og senest lørdag den 11. november 1961.

Hvis De offentliggør artiklen i Deres avis er prisen følgende:

kr. 30,00	for aviser med oplag under 2.000
kr. 50,00	" " " " 2.000- 5.000
kr. 75,00	" " " " 5.000-10.000
kr. 100,00	" " " " 10.000-20.000
kr. 125,00	" " " " 20.000-30.000
kr. 150,00	" " " " 30.000-40.000
kr. 250,00	" " " " 40.000-80.000

Ovenstående priser gælder ikke for København.

(Eberlin's bladlistes tal lægges til grund for oplagsberegningen.)

NU STOR INTERESSE FOR BERLIN-SPØRGSMÅLET

Godt en fjerdedel af befolkningen vil risikere en verdenskrig for Berlin

Kun et år efter den sidste Berlin-krise er en ny Berlin-krise under udvikling, og denne gang tilsyneladende mere alvorlig end på noget tidligere tidspunkt. Dette stadigt skærpede pres på vestmagternes stilling i Berlin understreger stærkt nødvendigheden af en løsning af Berlin-spørgsmålet - og måske Tysklands-spørgsmålet - eller i hvert fald en definition af de allieredes positioner i Berlin på længere sigt.

Da den sidste Berlin-krise i september 1960 gav storpolitisk genlyd, foretog Gallup Institutet en undersøgelse til belysning af befolkningens reaktioner i den aktuelle situation samt dens syn på vestmagternes forpligtelse i Berlin. Hovedresultatet af denne undersøgelse blev, at befolkningen kun i ringe grad reagerede overfor begivenhederne i Tyskland. Man har derfor nu gentaget undersøgelsen, idet man har stillet et repræsentativt udsnit af den voksne befolkning spørgsmålet: "Der er igen krise omkring Berlin-spørgsmålet. Mener De, vestmagterne bør stå fast overfor øst i dette spørgsmål?"

Svaret blev følgende, idet man til sammenligning har anført tallene fra 1960-undersøgelsen:

	1960	1961
	%	%
ja	33	62
nej	4	7
ved ikke	63	31
ialt	100	100

Det mest markante træk i udviklingen er den meget stærkt stigende interesse, befolkningen nu lægger for dagen i Berlin-spørgsmålet. Medens omtrent to trediedele (63%) i 1960 svarede "ved ikke", er det i den nuværende situation kun knapt en trediedel (31%). Det stærkt stigende antal "positive" svar fordeler sig imidlertid på samme måde mellem den, der mener, vestmagterne skal stå fast i Berlin, og dem, der mener, de bør vige, som i 1960. Befolkningens syn på, hvorledes de allierede bør optræde i Berlin, er således uændret. Man kan derfor sige, at i og med at truslen fra Berlin har gjort et ikke ringe indtryk på befolkningen, har det ikke medført noget øget udslag af defeatisme og har altså ikke forskrækket befolkningen bort fra det endelige indtagne standpunkt.

Da forsvarsspørgsmålet - og dermed udenrigspolitikken - her i landet til dels er et partipolitisk spørgsmål, er i nedenstående oversigt svarene fordelt efter politisk tilhørighed ved folketingsvalgene i henholdsvis 1957 og 1960:

	ja %	nej %	ved ikke %	ialt %
<u>Socialdemokrater:</u>				
1960	49	3	48	100
1961	61	5	34	100
<u>Radikale:</u>				
1960	59	1	40	100
1961	70	15	15	100
<u>Konservative:</u>				
1960	63	8	29	100
1961	74	6	20	100
<u>Venstre:</u>				
1960	53	5	42	100
1961	56	6	38	100
<u>Socialistisk folkeparti:</u>				
1960
1961	47	20	33	100

Udviklingen er langt fra forløbet parallelt indenfor de politiske partier. Den stærkt øgede deltagelse i de politiske begivenheder har således haft størst effekt blandt de radikale vælgere, hvor "ved ikke"-procenten er faldet fra 40% til 15%. Dette har imidlertid medført et ændret syn på de allieredes stilling i Berlin, idet man nu er knapt så overbevist om det rigtige i en for støj vestlig holdning i Berlin. For de øvrige partiers vedkommende har ændringerne ikke været store, størst blandt de konservative vælgere, der - modsat de radikale - er blevet endnu mere overbevist om det rigtige i en fast holdning. Blandt socialistisk folkepartis vælgere går omtrent halvdelen (47%) ind for en stærk vestlig holdning eller omtrent to og en halv gang så mange som de, der mener det modsatte.

Det er naturligvis let ganske uforpligtende at anbefale en kraftig indsats, hvor man ikke selv er direkte impliceret. Man har derfor til bedømmelse af, hvor alvorligt den påståede indstilling er ment, stillet alle, der har anbefalet en fast holdning i Berlin, spørgsmålet: "Mener De, vestmagterne også bør løbe risikoen for en ny verdenskrig ved at blive i Berlin?"

Dette viste, at knapt halvdelen under disse omstændigheder ville fastholde deres standpunkt på trods af den yderste risiko. Dette vil sige, at mellem en trediedel og en fjerdedel af hele befolkningen vil være villige til at tage en verdenskrig på Berlin. Som begrundelser herfor anførtes følgende:

Eftergivenhed nytter ikke	46
Friheden er ikke gratis	12
Tomme trusler	7
Hellere krigen nu end senere	4
Andet	11
Ved ikke	20
Ialt	100

Yderligere blev bl.a. angivet: intet nyt "München" - nødvendig for fred - meningsløst som russerne behandler Østberlin - erfaringerne med Hitler - en traktat skal holdes - ellers bliver det Tyskland om igen 1939 - Berlin skal beskyttes - på grund af Europas kultur og frihed, vi kan ikke gå tilbage til slave-riet - der skal tages hårdt fat og rønses ud - Berlin skal have lov til at være frit - moralsk forpligtelse overfor Øst- og Vestberlin - ellers er det forræderi mod alle nationer - tage initiativ - må værne om deres interesser.